Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрация и Експедиция вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакция ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламациѣ неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністрации „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 233. Середа 16 (28) жовтня 1891. Рôкъ I.

Ще о французско-россійскôмъ союзѣ.

Справа французско-россійского союза все ще не зôйшла зъ порядку дневного въ европейской прасѣ, а коли ґазеты вертають знову до него, то головною причиною того парискій кореспондентъ Times-а п. Бльовіцъ, котрый кôлька днѣвъ тому назадъ розпустивъ вѣсть, що французско-россійскій союзъ не лишь що истнує, але и буде незадовго предметомъ офіціяльного заявленя зô стороны французского правительства. Въ виду того настало отже пытане: чи дѣйстно заключила Россія союзъ зъ Францією и коли?

На се пытане дає дуже ясну вôдповѣдь дописъ, яку одержала Pol. Corr. зъ Петербурга. Якъ звѣстно, говорено загально, а ще и нинѣ єсть то переконанє, що французско-россійскій союзъ довершено въ Петербурзѣ пôдчасъ гостины французскои ескадры тамже. На то каже петербурґскій кореспондентъ згаданои ґазеты такъ:

„И нинѣ якъ давнѣйше бувало, коли появляли ся подобнѣ вѣсти, треба звернути на то увагу, що заключенє союза было рѣшучо неможливе, бо пôдчасъ гостины французскои ескадры въ Кронштадтѣ не было якъ разъ тыхъ людей зъ Петербурга и Парижа, що могли бы были вести дотычнѣ переговоры. Якъ звѣстно, припала гостина французскои ескадры якъ разъ въ пору, коли царь бувъ занятый своими подорожами до Москвы, Фінляндіи и Даніи, мін. Ґірсъ перебувавъ въ своихъ добрахъ въ Фінляндіи и видѣвъ ся вправдѣ зъ адміраломъ Жерве та французскимъ посломъ Лябулеємъ, але лишь коротку хвильку, бар. Моренгаймъ бувъ на урльопѣ въ Котере, а Лябуляй бувъ вже вôдкликаный изъ своеи посады, пôдчасъ коли его наслѣдникъ, ґрафъ Монтебелльо не мавъ скорше якъ ажь за три мѣсяцѣ прибути до россійскои столицѣ. Самъ адміралъ Жерве, котрому впрочôмъ не поручено бы такои місіи, бо то не годить ся зъ диплъоматичною традицією и стояло бы въ суперечности зъ становищемъ обохъ пословъ, бувъ зовсѣмъ занятый офіціяльными принятями и торжествами устроюваными въ честь французскои ескадры.

„Але и вôдъ часу кронштадскихъ подѣй не змѣнило ся нѣчого въ ситуаціи. Царь перебуває въ Копенгагѣ, мін. Ґірсъ въ Италіи, ґр. Монтебелльо въ Франціи и всѣ причины, якѣ ще въ линию промавляли противъ пущеныхъ парискимъ кореспондентомъ Times-а вѣстей, мають и нинѣ свое значѣнє.

„Можна навѣть ще додати, що формальне заключенє французско-россійского союза не лежить зовсѣмъ въ намѣреню россійского правительства, котре уважає за пôдставу своеи теперѣшнои политики найповнѣйшу свободу акціи, и що мабуть такожь и французскій кабінетъ не бажає писаного союза, котрый замѣсть свобôдноп прихильности наложивъ бы на обѣ стороны тяжкѣ зобовязаня. Коли розважити, якъ рôзнить ся вôдъ себе форма правительства обохъ державъ. ихъ суспôльный устрôй и ихъ межинароднѣ интересы, тогди можна поняти, якѣ мусѣли бы выйти недогôдности зъ заключеня такого союза и якѣ настали бы зъ него конфлікты.

„Теперѣшне сердечне порозумѣнє, котре єсть повне и о котрôмъ годѣ сумнѣватись, здаєсь бути зовсѣмъ достаточнымъ, щобы наповнити правительства обохъ державъ безусловнымъ довѣрієм, що Россія и Франція будуть собѣ взаимно помагати противъ всякого нападу. Правда, що тутъ и тамъ знаходять ся нетямущѣ люде, що безустанно домагають ся заключеня формального союза; але вплывъ тыхъ людей єсть занадто малый, щобы спонукати мѣродайнѣ круги до пôдписаня угоды, котра могла бы лишь ще зббльшити то нервове занепокоєнє, яке панує въ цѣлôй Европѣ, и прискорити выбухъ якогось межинародного конфлікту".

Повысшій поглядъ и наведенѣ въ нѣмъ факты представляють такъ ясно дѣйстный станъ рѣчи, що той лишь хиба въ него не повѣрить, хто взагалѣ вѣрити не хоче и радо видѣвъ бы нинѣ зовсѣмъ иншу констеляцію въ Европѣ. Що мѣжъ Россією а Францією не прийшло до формального союза, вказують на ще и другѣ факты, а се головно теперѣшна ситуація въ Европѣ и дотеперѣшне уґрупованє державъ Европейскихъ. Рѣчь больше якъ певна, що колибъ побôчь тридержавного союза ставувъ ще и формальный союзъ россійско-французскій, то тогди прийшла бы пора и на другѣ державы въ Европѣ уґрупувати ся такъ, якъ того вымагала бы змѣнена ситуація. Всѣ поменшѣ державы мусѣли бы тогди конче рѣшитись станути по однôй або другôй сторонѣ, або бодай зазначити свою неутральнôсть. Конечну потребу такои змѣны вказують намъ хочь бы тѣ факты, що, кôлько разôвъ рознеслась вѣсть о россійско-французскôмъ союзѣ, только разôвъ выринала заразъ и справа становища поменшихъ державъ. Доси однакожь така змѣна въ уґрупованю не наступила, що єсть такожь однымъ доказомъ больше, що ще не утворивъ ся другій осередокъ, около котрого моглибы ґрупувати ся другѣ державы.

Якъ ґрафъ Федя ставувъ знову на ноги.

Образокъ зъ россійского житя

ВОЛОДИМИРА ГОРСТА.

(Конець.)

Кôлька годинъ по тôмъ выйшовъ ґрафъ Плутовичь зъ своимъ товаришемъ зъ лазнѣ, вымытый, оголеный, гладко причесаный, словомъ вôдъ головы до нôгъ чистый и прилично убраный. Єго товаришѣ изъ господы ваґабундôвъ на збôжевôй торговици, дѣды та злодѣѣ, булибъ єго певно не спôзнали.

Павловъ взявъ дорожку и поѣхавъ зъ охареннымъ ґрафомъ до свого помешканя.

Вôнъ живъ собѣ дуже выгôдно, той панъ бухгальтеръ, а хочь не мавъ жѣнки, займавъ шѣсть великихъ, пишно умебльованыхъ комнатъ.

Коли незадовго опôсля сидѣли оба при чайку, безъ котрого обôйти ся не могло, розповѣвъ Павловъ уважно слухаючому Плутовичеви свои пляны,

— Бо то, бачите, Федоръ Василевичь, — почавъ вôнъ легкимъ тономъ заводити розмову — менѣ треба было якогось драба зъ старошляхотскимъ именемъ. Я думаю, що вы якъ разъ такій, якого менѣ потреба. Вы ґрафъ и васъ въ Петербурзѣ менше знають, якъ въ Парижи або въ Москвѣ. Коли я васъ де представлю яко ґрафа Плутовича, то нѣхто не буде знати, що я васъ взявъ просто зъ улицѣ яко дѣдовода. Вы правдивый ґрафъ Плутовичь и можете то грамотами доказати; я все насамперéдъ добре розвѣдавъ, закимъ розпочавъ дѣло зъ вами. Я бухгальтеромъ въ однôмъ кредитôвôмъ банку, що позичає грошѣ головно на ґрунтъ и домы. Товариство орудує величезными грôшми, єго капіталъ бôльшій якъ трицять міліонôвъ, и можете собѣ подумати, що зъ него достанесь кілька карбованцѣвъ и нашому братови. Менѣ н. пр. платять лишь двѣста рублѣвъ въ мѣсяць — сума, яку я выдаю лишь на самѣ дорожки та папѣросы. Не думайте може, що я такій дурный, щобы всѣлякими спроневѣренями, фальшивымъ записуванємъ въ книги и т. д. покрывати мои бôльшѣ выдатки. Мы беремось розумнѣйше до дѣла; бо треба вамъ знати, що до нашого интересу, до котрого я и васъ хочу взяти до спôлки, належить бôльше особъ, котрыхъ вплывъ въ кредитôвôмъ банку нѣхто не годенъ переломити, а якъ они называють ся, вамъ и не потреба знати. Отже коли намъ треба грошей, то мы стараємось о то, щобы хтось зичивъ грошѣ въ банку на якій ґрунтъ або на каменицю. На примѣръ купує завтра ґр. Плутовичь каменицю на *Садовôй* за таку и таку суму и не платить нѣчого, бо дôмъ задовженый вже пôдъ самъ верхъ. Але на око вôнъ все таки платить, бо той, що продає, дає ґрафу Плутовичеви квитъ на 20 тысячѣвъ рублѣвъ, котрѣ вôнъ нѣбы то єму доплативъ. Цѣлу справу упорядковуєсь вôдтакъ судово. Коли вже все залагодилось, приходить той ґрафъ Плутовичь до нашого банку, показує квитъ и всѣ паперы, та пытаєсь, чи не дôставъ бы ще 10 тысячѣвъ рублѣвъ яко четверту гіпотеку по 5 процентъ на той дôмъ. Надъ тымъ веде ся нарада, котрои конець зависить вôдъ погляду высланого на мѣсце знатока, якогось будôвничого товариства. Мы вже стараємось о то, щобы єго мнѣнє выпало такъ, якъ намъ потреба, и щобы въ радѣ засѣдали нашѣ люде. Безъ довгихъ короводôвъ дôстає вôдтакъ той ґрафъ Плутовичь згаданыхъ 10 тысячѣвъ рублѣвъ, зъ котрыхъ 8 тысячѣвъ дає заразъ звѣстному Ник. Ник. Павлову, а той вже знає, що дальше зъ ними робити.

— Ахъ! — крикнувъ ґр. Федя, — тажь то знаменита рѣчь Але що буде, якъ банкъ выповѣсть капіталъ, або зажадає правильнои сплаты процентôвъ?

— Звычайно черезъ рôкъ платить ся проценты правильно и длятого вôдтягає ся заразъ вôдъ тыхъ 10 тысячѣвъ рублѣвъ 500, а мы за довжника платимо точно ратами; то вже така наша засада. Що буде потому, то намъ байдуже. Або удасть ся переписати дôмъ знову на иншу особу, або вôддає ся єго банковому товариству до розпорядимости и довôльного ужитку.

— То банкъ мусить вже споро мати та-

Рада державна.

Въ комисіи буджетовôй вела ся вчера нарада надъ буджетомъ міністерства просвѣты. При титулѣ „Университеты" зазначивъ референтъ Беръ, що міністерство буде по можности старати ся вôдповѣсти бажанямъ, высказанымъ минувшого року. Бесѣдникъ пôдносивъ, що у Вѣдни заведено катедру для гіґієны, що вставлено до буджету 2000 зр. на закупно медициньскихъ книжокъ для маючого заложити ся у Львовѣ медичного выдѣлу и предкладавъ наконець, щобы приняти буджетъ пôсля предложеня правительства.

Міністеръ просвѣты дръ Ґавчь сконстатувавъ, що фреквенція на университетахъ зменшила ся. Особливо зменшилась фреквенція на правничыхъ выдѣлахъ; на медичныхъ и теольоґічныхъ выдѣлахъ фреквенція учащаючихъ незначно збôльшила ся. — Пос. Кайцль домагавъ ся заведеня катедры для гіґієны при ческôмъ университетѣ. — Пос. Пініньскій урґувавъ о заложене катедры исторіи штуки при львôвскôмъ университетѣ и промавлявъ за основанемъ псіхіятричнои клініки въ Краковѣ и Львовѣ. — Послы Пініньскій и Рутовскій жалували на недостаточне плекане науки господарства въ краковскôмъ университетѣ. — Пос. Черкавскій домагавъ ся системізованя катедры для славяньскои фільольоґіи при львôвскôмъ университетѣ а романьскои при краковскôмъ. — Пос. Менґеръ жалувавъ ся на то, що соціяльно политичнѣ справы теперь майже зовсѣмъ выключено зъ университетôвъ и академій и заявивъ ся противъ основуваня новыхъ университетôвъ; было бы лѣпше, колибъ держава замѣсть того вызначувала стіпендіи для кандидатôвъ медицины зъ тыхъ краѣвъ, де нема университетôвъ.

Пос. Романчукъ урґувавъ заснованє катедръ правничихъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ при львôвскôмъ университетѣ и домагавъ ся заснованя катедры для исторіи руского народу.

Мін. дръ Ґавчь вôдповѣдаючи Рутовскому и Пініньскому сказавъ, що на вôддѣлѣ господарчôмъ краковского университету обсаджено одну катедру 17 жовтня 1891, на другôй єсть суплентъ пôсля внесеня колеґіи професорôвъ; третои не обсаджено, бо зô взгляду на законнѣ постановы не можна было увзглядити предложеня колеґіи професорôвъ. Впрочôмъ выслано фахового чоловѣка, абы вôнъ зъ професорами порозумѣвъ ся. Дальше обѣцявъ п. Міністеръ взяти пôдъ розвагу заснованє катедры исторіи штукъ при львôвскôмъ университетѣ а що до катедры гіґієны при краковскôмъ университетѣ то сказавъ, що катедра та вже системізована але нема ще предложень, що до єи обсады. По сѣмъ принято титулъ „Университеты".

При титулѣ „Школы середнѣ" сконстатувавъ дръ Ґавчь, що фреквенція въ ґімназіяхъ сего року збôльшила ся о 160, въ школахъ реальныхъ о 1589. Міністеръ сказавъ, що буде и дальше старати ся по можности удержавнювати школы комунальнѣ, але теперь не може нѣчого певного обѣцювати. Що до суплентôвъ то сказавъ, що крôмъ 100 посадъ поза статутомъ установлено ще 210 посадъ а крôмъ того 151 суплентôвъ дôстають додатокъ служебный. Дальшихъ посадъ годѣ теперь заводити, бо потреба конче установити новѣ посады инспекторôвъ краєвыхъ. Ще сего року будуть оголошенѣ новѣ пляны науковѣ до поодинокихъ предметôвъ въ низшихъ ґімназіяхъ. Що до оплатъ шкôльныхъ, то заявивъ дръ Ґавчь, що комісія шкôльна ними пильно займає ся и на пôдставѣ єи нарадъ роблено въ минувшôмъ роцѣ значнѣ пôльги. Въ рускихъ школахъ было 75 прц. увôльненыхъ вôдъ оплаты, а всѣхъ увôльненыхъ было 47 прц. Міністеръ обѣцявъ заснувати въ Бучачи державну ґімназію и заявивъ, що міністерство займає ся пильно справою збôльшеня числа середныхъ шкôлъ, але що до мѣстъ, въ котрыхъ они мають бути заснованѣ, мусить ще выслухати погляду краєвои Рады шкôльнои. По промовѣ референта, принято титулъ: „Школы середнѣ".

Коло польске розпочало дня 21 с. м. подробнѣ нарады надъ проєктомъ буджету. Передъ нарадами повѣдомивъ предсѣдатель Яворскій Коло, що пос. Романчукъ намѣряє предложити въ Палатѣ внесенє о збôльшене числа членôвъ комісіи выборчои зъ 24 на 36. Комісія парляментарна Кола зваживши: що въ наслѣдокъ порозумѣня мѣжь парляментарными клюбами въ маю с. р. комісія для внесеныхъ поправокъ въ законѣ выборчôмъ має складати ся зъ 24 членôвъ; зваживши дальше, що теперь збôльшене тои комісіи моглобы наступити лишь въ наслѣдокъ жаданя старанного занятя ся тою справою, котра мусѣла бы выкликати прінціпіяльнѣ споры мѣжь сторонництвами парляментарными а Коло польске згôдно зъ престольною бесѣдою рѣшило старати ся о усуненє прінціпіяльныхъ спорôвъ политичныхъ, щобы Палата могла въ теперѣшнôй сесіи заняти ся выключно економічными и финансовыми справами, котрыхъ полагодженя вымагає добро загалу — рѣшила одноголосно предложити Колу внесенє, абы на жаданє пос. Романчука, котрый помимо повысшихъ причинъ при своѣмъ обстає, не згодити ся.

Надъ внесенемъ парляментарнои комісіи забирали голосъ за внесенемъ пос. Романчука послы: Леваковскій и Соколовскій а противъ внесеня послы: Пініньскій, Хшановскій, Чайковскій Володиславъ, Енджейовичь, Абрагамовичь Давидъ, Рутовскій, Вольфартъ, Гнѣвошь Володим. Посолъ Хшановскій пôднѣсъ, що Соймъ и делеґація польска були и суть противъ закона о безпосередныхъ выборахъ до Рады державнои, котрый нарушивъ краєвый статутъ и обаливъ право Сойму выбирати делеґаціи до Рады державнои. При голосованю приняло Коло внесенє комісіи парляментарнои всѣма голосами противъ пятьохъ.

Пôдчасъ розправы надъ проєктомъ буджету Міністерства просвѣты принято богато внесень зъ жаданями до Правительства. — Пос. Хшановскій поставивъ внесенє пригадати Міністерству просвѣты, та ще разъ упомнути ся о потребы университетѣ, якъ також зажадати бôльшихъ субвенцій державныхъ на фаховѣ школы промысловѣ въ Галичинѣ. — Въ тôмъ самôмъ дусѣ принято и внесенє пос. Соколовского, котрый домагавъ ся лѣпшои платнѣ для директорôвъ середныхъ шкôлъ и полѣпшеня платнѣ сторожѣвъ шкôльныхъ, и жадавъ отвореня новои семінаріи учительскои. — Пос. Володисл. Чайковскій предложивъ внесенє, абы заинтерпелювати Правительство въ справѣ ґімназіи въ Бучачи и зажадати вôдъ него рѣшучои вѣдповѣди, абы мѣсто, що зобовязало ся нотаріяльнымъ актомъ зложити на будову будынку ґімназіи 60.000 зр., могло знати напевно, чи и коли може зачати будову. — Пос. Рошковскій поставивъ внесенє спытати Міністра просвѣты: що вôнъ починивъ, абы отворити першій рôкъ наукъ лѣкарскихъ въ львôвскôмъ университетѣ; якѣ суть перешкоды до отвореня катедры звычайнои порôвнавчои фільольоґіи славляньскои на львôвскôмъ университетѣ; чи думає отворити на тôмъ университетѣ катедру исторіи штуки; коли гадає зажадати кредиту на реконструкцію львôвского будынку университетского. — Пос. Козловскій предложивъ внесенє о потребѣ заложеня клініки психіятричнои на университетѣ краковскôмъ и при маючôмъ отворити ся медичнôмъ выдѣлѣ у Львовѣ, и выконати ухвалу Кола въ справѣ заложеня ґімназіи въ Равѣ.— Пос. Жукъ-Скаршевскій домагавъ ся помноженя шкôлъ середныхъ въ Галичинѣ и закладати ихъ въ мѣсцяхъ вôдлеглыхъ вôдъ дотеперѣшныхъ. — Пос. Черкавскій домагає ся доповненя школы реальнои въ Тернополи и зниженя шкôльныхъ оплатъ. — Вконци пос.

кихъ цѣнныхъ реальностей — запримѣтивъ ґр. Федя.

— Розумѣєсь, що має ихъ вже споро, але може выгôдно взяти ще якихъ кôлька дванацятокъ, а менѣ видить ся, що мы зъ вами, пане ґрафе, розпôчнемо незадовго другій интересъ; при вашôмъ шляхотскôмъ имени то не впаде въ очи; я выглядавъ вже на то бôльшу посѣлôсть въ саратôвскôй ґуберніи. Тота посѣлôсть має лишь самого лѣса 18 тысячѣвъ десятинъ, котрый, що правда, стоить на мочарахъ и длятого трудно его рубати, а вôдтакъ ще и запущеный, молодникъ зъ старымъ въ сумѣшку и дерево лихе такъ, що не оплатились бы навѣть кошты на его вывôзъ.

Ґрафъ Федя зрозумѣвъ добре цѣлый интересъ.

На другій день бувъ вôнъ вже властителемъ дому и мавъ въ своѣй кишени готовыхъ 2 тысячѣ рублѣвъ.

Павловъ поступавъ впрочôмъ дуже осторожно. Въ першôй порѣ не пускавъ вôнъ вымытого ґрафа вôдъ себе, а коли той хотѣвъ упити ся, то мôгъ хиба лишь въ присутности Павлова, котрый пильнувавъ вже того, щобы вôнъ по пяному не сказавъ якои дурницѣ.

Коли Федоръ Василевичь привыкъ бувъ вже знову трохи до чистого бѣля та до постелѣ, выступивъ Павловъ зъ своимъ головнымъ проєктомъ, о котрôмъ доси не згадувавъ нѣчого своему честному приятелеви. Вôнъ задумавъ оженити Федора Василевича зъ донькою богатого купця. Федоръ Василевичь, котрому было теперь ще лишь 30 лѣтъ и котрый выглядавъ знову дуже зъ паньска, урадувавъ ся тымъ дуже. Єму было то байдуже, що мусѣвъ зъ посагу жѣнки вôдступити 20 процентъ тому, що выратувавъ его зъ бѣды, бо Павловъ обѣцявъ заразъ по весѣлю вôддати єму ту небезпечну грамоту, котрою мôгъ заслати его на Сибѣръ.

За кôлька мѣсяцѣвъ бувъ вже ґрафъ Плутовичь властителемъ посѣлости въ саратовскихъ степахъ, при чôмъ заробило ся знову кôлька тысячѣвъ рублѣвъ, а Павловъ мôгъ вже теперь его, ґрафа, властителя посѣлости и каменицѣ, представити свасѣ, котра поробила першѣ кроки, абы его богато оженити.

Богатый, вышшовшій зъ селяньского стану торговельникъ чаємъ, Яблоковъ, готовъ бувъ охотно вôддати свою найстаршу, нє конче красну доньку за такого достойного зятя. Посагъ назначено на 200 тысячѣвъ рублѣвъ и выплачено ще передъ весѣлемъ, саме коли вже молодѣ мали ставати пôдъ вѣнець. Пôсля россійского права мають лишь сыны право до спадщины а доньки зависять вже вôдъ волѣ родичѣвъ и длятого донька дôстає вѣно заразъ. Коли женихъ не каже собѣ ще передъ вѣнчанємъ выплатити грошѣ, то буває часто, що его обманять, до спадщины не має вôдтакъ права, а батько рѣдко коли готовъ надѣлити дечимъ доньку, коли давъ єи разъ зъ хаты. У россійскихъ жениховъ єсть звычай, що они не рушать ся зъ мѣсця и доти не пôдуть до церкви, доки батько молодои не отворить своеи мошонки. Яблоковъ не робивъ впрочôмъ нѣ найменшихъ трудностей, бо сваха сказала єму вôдъ разу, що Федоръ Василевичь не поступить ся анѣ крокомъ, доки не дôстане грошѣ на руку.

Дня 18 сѣчня 1879 р. вôдбуло ся зъ великою парадою весѣлє ґр. Ф. В Плутовича зъ Людмилою Александровною Яковлевою.

Честный Павловъ загорнувъ 40 тысячѣвъ карбованцѣвъ и вôддавъ совѣстно грамоту. Передъ тымъ однакожь постаравъ ся о то, щобы оставшѣ 160 тысячь рублѣвъ були записанѣ на жѣнку и забезпеченѣ для неи на всѣ часы.

Ґрафъ Плутовичь, що не жалувавъ вже собѣ шампана, кинувъ ся безкористовному чоловѣкови на шию и розплакавшись, ставъ его цѣлувати.

— Николай Николаєвичь,—казавъ вôнъ— добре вы зробили, що змусили мене записати грошѣ на жѣнку, а то я бы ихъ бувъ знову прогулявъ, а моя бѣдна жѣнка жила бы вôдтакъ въ нуждѣ. Я вам того нѣколи не забуду!

— Ну, ну, ну, — казавъ Павловъ, — будьте спокойнѣ Федоръ Василевичь; у мене єсть въ тôмъ свое дѣло, старатись о то, щобы вы грошей не прогуляли, або щобы ихъ вамъ не забрали за довги. Хто знає, чи я васъ не буду знову колись потребувати до купна якои посѣлости або якои каменицѣ, а тогди бы

Хшановскій поставивъ внесенє, жадати зô скарбу державного грошевои пôдмоги на заложенє и удержанє школы ковальства и слюсарства въ Тернополи, яку ухвалила заложити тамъ краєва комісія для справъ промысловыхъ. - Всѣ сѝ точки ухвалило Коло польске майже одноголосно.

Переглядъ політичный.

Fremdenblatt подає, що въ найблизшôмъ часѣ предложить правительство парляментамъ вѣденьскому и угорскому предложенє о продовженю торговельныхъ угодъ зъ Туреччиною, Болгарією, Испанією и Портуґалією.

Въ першихъ дняхъ падолиста має зôбрати ся на кôлькадневнѝ нарады епископскій комітетъ, выбраный на торôчнôй конференціи австрѣйского епископату. Комітетъ займе ся головно справами школьными.

Kreuz Ztg. уважає стрѣчу цѣсаря Вільгельма зъ россійскимъ царемъ за неможливу Пôдчасъ пира берлиньскои рады звязковои устроєного въ середу въ честь Ганзеатиньского міністра-резидента, Кріґера, заявивъ секретарь державный для справъ заграничныхъ, Маршаль, рѣшучо, що всѣ поголоски о близькôй гостинѣ царя Александра въ Берлинѣ суть безосновнѝ.

О заговорѣ въ полудневôй Россіи, про котрый недавно тому розôйшлась була чутка, подає Köln. Ztg. такѝ подробицѣ. Въ Кієвѣ арештували 170 а не 500 студентôвъ; майже половину арештованыхъ выслано до Петропавловскои крѣпости въ Петербурзѣ, прочихъ порозсылано до мѣсць ихъ уродженя. Що такъ лагôдно обôйшли ся зъ ними має бути то, що вже давнѣйше царь выдавъ бувъ приказъ ґубернаторамъ, абы безъ достаточныхъ доказôвъ не псувати молодымъ людямъ каріеры. Що до заговору, то у всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ західно-полудневыхъ мають бути нігілістичнѝ пôдкомітеты, а важнѣйшѝ выкрыто вже. Въ Москвѣ и Херсонѣ выкрыто друкарнѣ нігілістичнѝ и письма, пôсля котрыхъ нігілісты заграничнѝ старали ся для своихъ цѣлей выхôснувати голодову нужду. Россійскѝ ґазеты нѣбы заперечують тымъ вѣстямъ, але таки щось єсть и правды въ тôмъ.

Новинки.

— **Именованя.** Ц. к. краєва Рада шкôльна именувала о. Евгенія Гувара сталымъ учителемъ гр. кат. религіи въ дѣвочôй школѣ выдѣловôй у Львовѣ; въ ц. к. державнôй школѣ промысловôй именованѝ учителями фаховѝ учителѣ бувшои тутъ школы для артистичного промыслу: Володиславъ Клапковскій для рисунковъ, аритметики и ґеометріи; Юлій Белтовскій для свицарства; Генрикъ Жакъ веркмайстромъ науки столярства.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла почтового офіціяла Льва Менсовича зъ Пôдзамча (Львôвъ) до Самбора.

— **Конкурсы.** Ц. к. Президія Намѣстництва розписує конкурсъ зъ речинцемъ до дня 10 падолиста на девять системізованыхъ посадъ ц. к. ветеринарôвъ повѣтовыхъ въ XI кл. ранґи зъ осѣдкомъ въ Яслѣ, Калуши, Косовѣ, Лѣську, Залѣщикахъ, Лимановѣ, Рудкахъ, Бережанахъ и Теребовли, взглядно посадъ оглядачôвъ звѣрятъ и продуктôвъ звѣрячихъ. Подання, заосмотренѝ въ доводы кваліфікаційнѝ, вымаганѝ закономъ зъ дня 21 марта 1873 р. (Д. З. д. ч. 37) метрику уродженя, доказы знаня краєвыхъ языкôвъ, — вносити належить до Президіи Намѣстництва (компетенты въ службѣ державнôй, урядовою дорогою, иншѝ черезъ свои старостива, а у Львовѣ и Краковѣ черезъ Дирекцію поліціи).

— **Загальнѝ зборы членôвъ „Народного дому" въ Коломыи** вôдбудуть ся дня 2 падолиста пôсля слѣдуючого порядку дневного: 1. О годинѣ $8^{1}/_{2}$ рано Служба Божа въ мѣскôй церквѣ за членôвъ Института. — 2. О 10-ôй отворенє загальныхъ зборôвъ. — 3. Справозданє управляючого совѣта. — 4. Внесенє управляючого совѣта. — 5. Выбôръ нового управляючого совѣта. — 6. Внесеня членôвъ. — Мѣсце загальныхъ зборôвъ подасть ся другимъ разомъ.

— **Обѣты монашѝ.** Оногди зложили передъ Є. Експ. Впреосв. Митрополитомъ двѣ дѣвицѣ обѣтъ монашій на сестрицѣ, а три на инокинѣ чина Васіліянокъ.

— **Огнѣ** Дня 22 с. м. въ полудне повставъ огонь въ селѣ Островѣ коло Радымна и знищивъ двѣ стодолы селяньскѝ. Огонь выбухъ зъ середины стодолы мабуть черезъ неосторожнôсть. — Дня 16 жовтня знищивъ огонь, имовѣрно пôдложеный, въ Кривôмъ коло Козовы (въ повѣтѣ бережаньскôмъ) 4 будынки господарскѝ, 27 стиртъ збôжа, 12 сяжнѣвъ сѣна и 70 сяжнѣвъ конюшины, власнôсть посесора Исаака Вітлина. Шкода посесора выносить до 35.000 зр., зъ чого було убезпеченыхъ всего 14.270 зр. 75 кр. Будынки, власнôсть міністровои Залєскои, асекурованѝ були осôбно. — Зъ суботы на недѣлю згорѣла въ Хоробровѣ повѣта бережаньского двôрска стайня, пара коней и два годованѝ пацюки. Огонь займивъ ся имовѣрно черезъ неосторожнôсть.

— **Змѣна властителѣвъ.** Маєтности ґр. Коморовскои, Гаврилôвка и Велесниця въ Станіславôвщинѣ, перейшли на власнôсть панны Анны Квєциньскои.

— **Инфлюенца** ширить ся у Львовѣ щоразъ завзятѣйше, а въ кількананцять выпадкахъ закôнчила ся навѣть смертю. До теперь ширить ся тота пошесть въ Краковѣ, Тарновѣ, Перемышли, Станіславовѣ и Черновцяхъ.

— **Шкарлятина.** Зъ Тернополя доносять, що тамъ вже вôдъ довшого часу ширить ся мѣжь шкôльною молодежію въ школахъ народныхъ и середныхъ тяжка недуга, шкарлятина. Руску бурсу зъ тои причины замкнено.

— **Зрадженѝ злодѣйства.** Передъ львôвскимъ судомъ карнымъ вела ся недавно два днѝ цѣкава розправа противъ селянъ зô Слонятина сокальского повѣту: Леська Блощиньского, Семена Зубенюка, Николы Стефанчука, Илька Стерницкого и Антона Багнюка, котрѝ минувшого и сего року дуже зручно провадили своє злодѣйске ремѣсло въ Сокальщинѣ, та противъ Антонины Пєнтакъ, котра краденѝ рѣчи переховувала, купувала и перепродувала. Ся Антонина Пєнтакъ, а подругôмъ чоловѣцѣ Шемборъ, сидѣла на вѣру зъ Блощиньскимъ и разъ посваривши ся зъ нимъ, розповѣла вôйтови а вôдтакъ жандармови, що найбôльшѝ крадежѣ пополнивъ самъ Блощиньскій зô своими товаришами. Крадежѣ були неразъ значнѝ, бо н. пр. зъ 15 на 16 вересня с. р. вломили ся до коморы Николы Яворака и забрали зô скринѣ 500 зр. готôвки и 11 куснѣвъ полотна въ цѣнѣ до 100 зр. Судъ засудивъ на пôдставѣ вердикту присяжныхъ Блощиньского на 6 лѣтъ, Стефанюка и Зубенюка на 5 лѣтъ а Багнюка на 4 мѣсяцѣ тяжкои вязницѣ. Прочихъ увôльнено.

— **Перехитривъ самъ себе.** Недавно подали були львôвскѝ ґазеты, що въ Мѣскôмъ городѣ напавъ якійсь злочинець на кельнера зъ французкого готелю Ивана Лянґа, коли вôнъ вертавъ въ ночи зô службы до дому, и выдеръ у него 120 зр. Самъ кельнеръ донѣсъ бувъ о тôмъ поліціи, котра почала слѣдити за рабôвникомъ и выкрыла справдѣ рабôвника таки въ особѣ самого Лянґа. Лянґъ привбиравши за день грошѣ, удавъ ся зъ якимсь Ганьчаковскимъ до мешканя ще якогось Г. при ул. Городецкôй и програвъ тамъ въ карты 115 зр. а вôдтакъ, щобы себе покрыти, выдумавъ нападъ, однакъ перехитривъ ся, бо поліція вôддала вже его пôдъ ключь до Ивановои хаты.

— **Злочинниця.** Селянка Євдоха Скодапôвъ повила дня 19 с. м. дитину въ Стебнôмъ, вижницкого повѣта. Вырôдна мати хотѣла мабуть укрити свôй соромъ и заразъ дитину того самого дня удусила.

— **Нещаслива родина** Жѣнка славного професора на університетѣ въ Римѣ, Якова Молєшота, выскочила оногди зъ вôкна 4 го поверха свого дому въ Римѣ и забила ся на мѣсци. Передъ кôлькома роками застрѣлила ся була его донька, а передъ двома роками его дорослый сынъ кинувъ ся въ пропасть будучи въ Швайцаріи.

— **Зъ нещасливои любови.** Передъ кôлькома мѣсяцями утѣкла 17-лѣтна дочка селянина зъ Банилова руского, Городнюка, зъ однымъ робôтникомъ, за котрого батько не хотѣвъ еи вôддати, до Румуніи. Теперь же надôйшла вѣсть зъ Ґалачу, що обоє молодѝ, не могучи дати собѣ рады въ чужôй сторонѣ, обвязали ся разомъ шнуромъ и кинули ся зъ роспуки до Дунаю, де найшли свою смерть.

Вѣсти епархіяльни.

Аеп. Львôвска,

Правительство асиґнувало плату зъ фонду релиґійного для приватного сотрудника въ Прошовѣ.

Канонічну институцію на парохію Бурштинъ одержавъ о. Теоф. Телиховскій зъ Колоколина.

Завѣдательства одержали оо.: Петро Петрицкій зъ Межирѣча въ Колоколинѣ и Мих. Студиньскій зъ Бурштина въ Межирѣчи.

Введенѝ оо.: Ив. Безушко яко парохъ Великополя, Ник. Левицкій яко парохъ въ Лецевцѣ, Евг. Витошиньскій яко сотрудникъ въ Струсовѣ, Ив. Мартинюкъ-Лотоцкій яко парохъ Синькова, Теод. Ковальскій яко завѣдатель Явча, Меч. Миґовичь яко парохъ Покровець и Ник. Малый яко завѣдатель Кутъ.

Увôльненѝ оо.: Ник. Левицкій вôдъ сотрудництва въ Велдѣжи, Меч. Миґовичь вôдъ сотрудництва въ Явчи, Олекс. Здерковскій вôдъ сотрудництва архикатедральною и Ив. Палѣѣвъ вôдъ сотрудництва въ Залôзцяхъ.

Президія Намѣстництва годить ся на канонічну институцію о. Мих. Авдиковского на Оглядôвъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 27 жовтня. Є. Вел. Цѣсарь принимавъ вчера на авдіенціи мѣжь иншими ґр. Гогенварта и ґр. Гартенава (кн. А. Батенберґского). На вчерашнôмъ засѣданю Рады зелѣзниць державныхъ постановлено на случай удержавненя зелѣзницѣ Кароля Людвика завести на нѣй межи Львовомъ а Краковомъ нôчный поѣздъ поспѣшный.

Задаръ 27 жовтня. Є Вел. Цѣсарь дарувавъ зъ приватныхъ фондôвъ 9000 зр. для потерпѣвшихъ вôдъ повеней громадъ на островахъ Лєсіра и Брацца.

Константинополь 27 жовтня. Зъ Ємену доносять офіціяльно, що ворохобники коло Сана пôддали ся. Зôбравшѝ ся кочуючѝ племена въ Гаверѣ розôгнано, ихъ проводира убито и зроблено спокôй.

Парижь 27 жовтня, Въ палатѣ послôвъ заявивъ Рібо, що самъ папа похваляє окружникъ правительства выданый до французкихъ епископôвъ, а що до зближеня Франціи до Росіи то сказавъ, що оно не дивує нѣкого, бо єсть наслѣдкомъ давнои симпатіи и спôльности интересôвъ. Нѣхто не сумнѣваєсь о тôмъ, що оно єсть новою порукою мира въ Европѣ.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

менѣ залежало на тôмъ, щобы представити банкови маючого чоловѣка. Вы для насъ, такъ сказатибъ, головна помôчь, коли бы колись коло насъ стало дуже круто.

По тôмъ поклепавъ вôнъ многонадѣйного молодого по плечи, вхопивъ за чарку зъ шампаномъ и промовивъ до гостей: Мои панѣ и панове! Позвольте попросити васъ выпити за здоровлє мого сердечного приятеля ґрафа Федора Василевича Плутовича и его достойнои супруги и нехай кождый пôйде за моимъ примѣромъ. Ґрафу Федору Василевичу и ґрафини Людмили Александровнôй на многая лѣта! Гурра, гурра, гурра! А по сѣмъ выпивъ вôнъ шампана и кинувъ чаркою объ стѣну зъ такою силою, що она розскочилась на дрôбнѝ куснѣ. Всѣ присутнѝ пôйшли за его примѣромъ, бо то въ Россіи особлива честь, пити такимъ способомъ за здоровлє добрыхъ приятелѣвъ: зъ чарки, зъ котрои лише що выпило ся за здоровлє молодои пары, не повинно ся вже нѣколи другій разъ пити.

Оголошеня до *Народнои Часописи* приимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

НОВОУРЯДЖЕНЫЙ МАҐАЗИНЪ
В. СЦІБОРА и Е. ЯРОШЬ

Львôвъ, ул. Баторого ч. 20 (Готель Швайцарскій)

поручае власного выробу: сорочки мужескû по 1.40, 1.70, 1.90, 2.40 зр.; Калесоны по 1 зр., 1.25, 1.50 кр.; Маншеты найлѣпшû дюжинъ: 4 зр. 40 кр.; Ковнѣрики найлѣпшû дюжинъ 2 зр. 40 кр.

Великій выбôръ наймоднѣйшихъ краватокъ. Бѣле женьске и дитиняче зъ найлѣпшого матеріялу.

Маючи власну робôтню принимаемо всякû роботы входячû въ составъ бѣлого шитя. — Выробъ якъ найлѣпшій, цѣны низкû.

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

антикарь у Львовѣ (улиця Жовкôвска, побôчь рампы

поручае:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и параличахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1891.

Вп. Брониславъ Виткевичь, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официялистъ приватный и зôставати зъ моею родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якû менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону"**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровля Лєопольда Литыньского"**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣемъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

Груднû зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Мешканцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленû тымъ молокомъ не слабують на жаднû слабости жолудковû або кишковû и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

Въ мѣйскôмъ бюрѣ, (готель Жоржа), выдае ся **карты объѣзднû,** котрû приносять знижку 25—30% за звычайными білетами.

Тожe выдае ся **звычайнû карты** подорожнû на лінію Кароля-Людвика по оригінальной цѣнѣ.

Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.

Іосифъ І. Ляйнкауфъ.

Всякого рода

ВИНА

лѣчничû

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Жолудокъ есть господаремъ чоловѣческого орґанізму,

вôдъ него починають ся всякû болѣзни, вôдъ него залежить потрѣбне вôдживлене организму и силы чоловѣка.

„Реґуляторъ"

есть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштуе 35 кр. На провинцію высылае ся найменьше три коробки, потреба прото надôслати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованемъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Реґуляторъ закасувавъ Морізона и всякû подôбнû средства.

На доказъ читайте подяки вôдъ особъ котрымъ здорове привернувъ.

Спроваджувати можна лише вôдъ:

Бронислава Виткевича,

аптикаря у Львовѣ, ул. Жовкôвска *(коло рампы).*

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы).

Терпите ломане руки або ноги, рване, гостець, ревматизмъ, котрû вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевой?

Читайте якъ помагае въ такихъ терпѣняхъ:

„Excelsior"

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляе менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всякû, хотьбы застарѣлû зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Подяка. Вся. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшû слова подяки за Вашь дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшнû терпѣня, якû выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгû лѣта треваючû болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятû, по натертю кôлькохъ фляшокъ **„Excelsior"**-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ еи вôдгомономъ най будуть тû слова моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Такихъ подякъ получивъ выналодець „Excelsiora" тысячѣ — бо кождому помагае скоро и разъ на всегда.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрû коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. е. за 2 фляшки „Excelsiora" оплату почтову и опаковане.

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.